

FEJÉRMEGYEI NAPLÓ

Előfizetési árak:
1 évre 12 kor., $\frac{1}{2}$ évre 6 kor., $\frac{1}{4}$ évre 3 kor.
Egyes szám ára 10 fill.

Felelős szerkesztő:
BÍCKEI FERENC.

Megjelenik: kedden, csütörtökön és szombaton este.
Szerkesztőség és kiadó-hivatal: Szent-István-tér 1.
Egyes számok kaphatók: a dohánytözsédekben.

A tanítók napja.

Fejérmegye tanítótestülete a tanítás ószi munkája előtt közgyűlésre gyűlt egybe városunkban. A közgyűlés a tanítótestület szoros belügyeivel foglalkozik, de alkalmas arra is, hogy a kölcsönös jóviszonyt, az egyetértést a tanítói hivatás fokozott mérvű szolgálatára megszilárdítsa.

Mikor a megye minden részéből összegyűlekezve látjuk ezt a lelkes tanítói gárdát, kötelességszerűen néhány eszmét vetünk fel s ajánljuk azokat tanítóink figyelmébe.

A kulturális haladás, a szellemi és erkölcsi megerősödés a fokmérő, amely a nemzetek ambícióinak versenyében, kiméri a nemzet jövődjének határait. Épen azért, ha szeretettel csüngünk hazánk nagyságán, haladásán, tiszteletreméltóan állunk meg azelőtt a lelkes gárda előtt, amely a haza kulturális haladásában annak sorsát kezében — és szívében tartja. Abban a válságban, amelybe a nemzet erkölcsi és szellemi élete jutott, a legelsőrendű feladat hárul a magyar tanítói karra. A tanítói karon, a nemzeti szellem nap-számosain függ, hogy a nemzeti élet intéző tényezői közé törekvő alsóbb társadalmi rétegek ne a megfévedt irányban, a vallásos és hazafias törekvések romjain

fejtsenek ki olyan munkát, amely az állami és társadalmi lét anarchiájára vezet.

Legyünk rajta, hogy a falu a maga patriarchális valóságában, romlatlan tisztaságában, mellyel eddig a nemzet gerince volt — megmaradjon s ha népe a fel lendült politikai élet kapcsán nagyobb érvényesülési térhez jut, oda a régi, patriarchális életet, tiszta erkölcsi felfogást, magyar szellemet vigyen be.

Arra akarunk rámutatni, hogy ebben a munkában a tanítónak nemes, nagy feladat jut osztályrészül. Nemcsak az iskola falain belül kell kötelességet végeznie, hanem ott künn — az élet iskolájában is szerep jut neki.

A fejérmegyei tanítótestület lelkes gárdáját örömmel üdvözlöljük körünkben, mert hisszük, hogy ezeknek a feladatoknak szolgálatában — teljesíti kötelességét.

A Fejérmegyei Tanító-Egyesület két napra terjedő közgyűlése tegnapi d. u. 3 órakor kezdődött a vármegyei székház dísztermében. Mintegy 120 főnyi tanító jelent meg a megye minden részéből. Közülük a vármegye ügybuzgó tanfelügyelője, Schaller Flóris; a közgyűlést Szirbe József, az egyesület elnöke nyitotta meg, a következő magasszárnyalású beszéddel:

Mélyen tisztelt közgyűlés!

Ha körülnézünk a természetben, mindenütt életet, fejlődést, növekedést, gyarapodást látunk. Élet árad a parányi magból, mely a földre hull,

életet lehet a százados tölgy s a teremtes koronája, az ember maga az élet.

S ebben az életfolyamatban nincs megszakadás, nincs pihenés. Él, fejlődik és növekszik ember, állat, növény éjjel és nappal, télen és nyáron egyaránt. Az ember éjjeli pihenése, a növényzet téli álma nem szakítja meg az életfolyamatot, mert a természetben nincs abszolút pihenés. Az agy éjjel is működik, a test részecskéinek mozgása a legmélyebb álmok közepett sem szünetel s a növények kérge alatt télen is van mozgás, fejlődés, tehát élet. Hisz az életműködésnek pillanatnyi megszakadása is már halál.

De nemcsak az állati és növényi életben, nemcsak a természet erőinek működésében, hanem az emberiség, a társadalmi által létrehozott intézményekben is életnek, elevenségnek, vérnek kell lenni, folytonos tevékenységet kell kifejtjenie, szakadatlan munkát kell végeznie, hogy feladatát, melyet az emberiség egyesek vagy testületetek javának előmozdítása végett maga elé tűzött, sikeresen megoldhassa. A munka, az élet ezen intézményekben sem szünetelhet, mert a pihenés itt is halál, azaz bukást jelent.

Minden emberi intézmény, minden emberi csoportosulás, társulás egyedeivel a természet alkotó elemeinek a képét mutatja, azok erőnyeit vagy hibáit, erejét vagy gyöngeségét tükrözi vissza. Aszerint él, működik, tesz, cselekszik, erőt oly irányban fejt ki, működésében a siker oly mértékben nyilvánul, amiként azt tagjainak lelki világa, természete követeli, amint erőt, tehetségeit egyesíti és kifejti s jó vagy rossz irányban vezeti.

Egyesületünk is társuláson alapuló emberi intézmény. Magában hordja ez is az emberi természet, még pedig a magyar ember természetének minden gyarlóságát s minden erényét. Ma a kö-

A senki gyermeke.

— A Fejérmegyei Napló tárcája. —

— Semmi hasznát sem veszem, csupán csak bosszúságot szerez nekem az a kis semmirevaló! Rossz emlékü nap az, amelyen kivettem őt az árvaházból, de most már röstellem visszaküldeni; nem, nem küldöm őt vissza, mert agyonkínozná a szegény nővéreket. Olykor annyira meggyötör, hogy kedvem lenne őt megölni — és Mrs. Thopson megdörzsölte erős sasorrát. — És vajjon kik lehetnek a szülei ennek a kis lelencnek? Bizonyára szegény, elzúllott nép lehetett, mert különben jobban gondoskodtak volna róla és nem került volna az árvaházba!

Mrs. Thopson összekulcsolta kövér kezeit és gyönyörködve nézte az öreg pap gyönyörű szép, nyugodt arcát. Évek óta nem látott papot. Olyan különösen aggodalmas vonás húzódott el szemöldökei fölött. Eies megfigyelő tehetsége azonnal elárulta neki, hogy Thompson asszony nem lehet valami jószágos, anyailag érző nő. Talán azért is nem adott neki az Isten saját gyermekeket.

Sem Mrs. Thompson nem a pap nem vették

észre azt a szép kis arcot mely a piros függöny mögül kikandikált mely a nappali szobát elválasztotta a konyhától. Micsoda haragos tűz égett abban a fekete szemben, mely mint két gyémánt ragyogott a kis arcból! Hogy összeszorította piros telt ajkait, az indulatoságnak micsoda hullámai változtak sötét ovál arcán!

— Addig fog beszélni, míg a pap is ellenem fordul mint ahogy mindenkit felbőszített ellenem. Ő is rosszindulattal lesz irántam, mert azt fogja hinni, hogy csakugyan rossz és harzortalan vagyok és a papok gyűlölik a rossz gyermekeket. Pedig úgy szeretnék jó lenni. Oh miért is nem hagyott inkább az árvaházban? Ha nem lennék olyan roppant gyáva, visszaszóknék hozzájuk!

A kis lány nesztelenül kiosont a konyhából és a szénaboglyához futott és betemette arcát az illatos szénába, kevesesven sirt. Szegény, anyátlan gyermek. Akárcsak egy elhagyott, repülni nem tudó madárka — egy kis veréb a karvaly körmei között. Es kerges kis kezét sebes vállára szorította, amelyt csak ma reggel ütött véresre a Mrs. Thompson a seprű nyelével. Kelly atya, a Redemptorista kijött a kis félreeső faluba, hogy utána nézzen az elhagyott híveknek. Nagy szükség volt itt reá. A vallás iránti közöny mély gyökeret vert és az emberek mindjobban elűlyedtek

az anyagság mocsarában. A lelkes különös gondnal és szeretettel fordult a gyermekekhez, ezeket akarta visszatéríteni a vallás áldó szárnyai alá. Csakhamar észrevette, hogy a ridég arcu Mrs. Tompson, ki a fél falut bírta, kegyetlenül bánt a kis leánnyal, akit felfogadott. Nyájasan fordult a kis gyermek felé, de az mindezt kitért az utjából.

Egy nap látta őt két korszó vízzel menni. Egy pillanatra letette a terhet, hogy pihenjen. Hamarosan megragadta az alkalmat, feleje sietett és hátulról gyöngédien rátette kezét a vállára.

— Jó reggelt, Minnie. Nehéz neked ez a két korszó, add ide, majd elviszem helyetted a házig.

A leány fellebbanó indulattal nézett rá. Érezte, hogy a szelid megszólítás csak bevezetés és hogy ismét szidást fog kapni. Még most is érezte a fájdalmat karjaiban és a vállán, amit a seprőnyéllel való ismeretségnek köszönhetett.

— Hagyjon békét; elbirom én magam is.

Azzal felkapta a korszókat és elfutott. A lelkes utána nézett a kis alaknak, mely oly szép volt a maga ifjú erejében és mélyen felsőhajtott. Tuota, hogy mit szenvedhet az az érzékeny lélek. Kár, hogy e pillanatban nem láthatta a kis leány szemét, mert még jobban meg lett volna hatva. Máris megbánta durva visszautasítását és

SÖVEGJÁRTÓ JÁNOSNÉ
VASZON, ASZTALNEMŰ ÉS ÁGYNEMŰEK ÁRUHÁZA SZÉKESFEHÉRVÁR,
— BARÁTOK ÉPÜLETE, AZELŐTT ÖZV. HANEL ANTALNÉ-FÉLÉ ÜZLETHELYISÉG —

Ma lapunk 4 oldal.

FJNb00000119

zón, a nemtorodómság, az ázsiai kényelem jében áll; hólnap a széthúzás, az egyenetlenség jelei mutatkoznak rajta; hólnapután a csillagokig száll a lelkesedés, hálaló életségét is kebelbarátjának tekinti minden Aldozatra, minden fardárságra kész, Amde mindez csak beteges tünet.

A közöny alatomos, lappangva támadó betegség; az emberi test belső szervezetét észrevéteüdi meglepő, lassan emésztő, de biztosan ölt nyavalyához hasonló. Az egyenetlenség, a széthúzás a zsémbes, ideges ember természetét juttatja eszünkbe; míg a lelkesedés tulságos foka a lázas beteg tüneteire emlékeztet s fájdalom, oly gyorsan el is mulik, mint a lázbeteg víziója.

Egyesületünknek lelkes, de kitartó, állandó munkára kész tagokra van szüksége. Egészséges, munkabíró, dolgozni tudó és akaró főre és karra. Ne keresse társai gyöngéit senki, hiszen mindnyájan gyaroló emberek vagyunk; Ne azt nézzük, hogy mit csinál és mennyit végez a szomszéd, hanem iparkodjunk a legtökéletesebben betölteni azt a helyet, ahova ő a Teremtő bölcsesége és akaratával állította.

Nagy és nehéz harc folyik köztünk m. t. Közgyűlés. Nagy és hosszantartó harc az életért és pályánk dicsőségéért. Ennek a nehéz harcnak a megküzdésére egyesültünk, ennek a harcnek a katonái vagyunk, ennek a harcnak a hősei legyünk. Ne fordítsuk fegyvereinket egymás ellen, ne vérezzünk el apró goerilla harcban, hanem vállaljálhózzunk vetve ostoroljuk meg a társadalom közönyének, lekicsinylésének ösdi várát s pusztítsuk ki onnét a sötétség rémeit: a denevéreket és baglyokat, az előítéleteket és vaskalapot. Mutassuk meg, hogy a modern Magyarország felvilágosodott, de becstelens, hűségese, odaadó és kitartó munkásai vagyunk, akik élni akarunk és élni fogunk. Egyesítsük szellemi tehetéseinket közös munkára, hogy nemes pályánk nehézségei és eléréségei fölött a szellem erejével s a tudás hatalmával győződésmeskedhessünk.

Csak a tanult, művelt, munkás nemzet boldogulhat s csak aki ily népet tud nevelni, érdemli meg a tanító nevet. Olvassunk, tanuljunk tehát sokat, hogy tanítói feladatunknak minél jobban megfelelhessünk s a társadalomban végre méltó helyünkkel elfoglalhassuk.

Ne gondolja senki, hogy eleget tanult, ele-

get tud. Ugy vagyunk a tudománnyal, mint az illalsszerrel. Napról napra észrevétlenül fogy és fogy, végre egészen elpárolog s csak az illata, az emléke marad vissza meg egy darabig. Pedig sokat kell annak tudnia, aki másokat akar tanítani!

Epen ezért ismereteink gyarapítására, műveltségünk finomítására használjuk fel egyesületi érintkezéseinket is. Az olvasott s a tapasztalás szülőjén átszűrőtt és kifejecesedett igazságokat hordjuk össze közgyűléseinkre, itt közöljük azokat egymással, hogy egymás tudásának, tapasztalásának kincseit mindnyájan élvezhessük s a magunk és embertársaink javára fordíthassuk.

S ha így mindnyájan egész emberek leszünk; ha egyet akarunk és közös erővel cselekszünk; ha nemcsak az anyagiakért, hanem az ideálkért is lelkesedünk; ha mindnyájan megteesszük mindazt, amit tölünk a tanítói közszellem, az iskola, a társadalom és a haza kíván: akkor egyesülésünk nem volt hiábavaló; akkor munkánk nyomán siker és áldás terem s egyesületünk élni, fejlődni és virágozni fog beláthatatlan időkig.

Ezzel az óhajjal és ezzel a reménnyel nyitom meg egyesületünk 34-ik évi rendes közgyűlését.

A nagy lelkesedéssel fogadott megnyitó után Teleky Sándor, az egyesület főjegyzője tartotta meg beszámolóját a múlt év eseményeiről. Kegyeletes szavakkal emlékeztet meg a tantestület múlt évi halottjairól, Nyéki Jenő és Langer János volt székesfehérvári tanítókról. Segély címén 240 koronát osztott ki az egyesület. Özv. Angeli Józsefné, Dénes Beline, Podhorsky Vendéiné, Themleitner Károlyné, Szabó Józsefné 40 korona, Gyurtsik Mária 30 korona, Kraxner Lajosné 20 korona segélyben részesült. Az Eötvös-alapból Kraxner Mária 100 korona ösztöndíjat, özv. Jungwirth Simonné 100 korona segélyt élvezett. A budapesti tanítók házába teljes ellátásra Párkányi Dezső II. éves tanárjelölt jutott be.

A kitűzött két pályátételre két pályamunka érkezett be. A pályadíj nyertesé Rónai Elemér székesfehérvári tanító, az újabb gárda egyik letehetőségesebb s legszimpatikusabb tagja, 40 kor. jutalomban részesült. Velinsky László székes-

fehérvári tanító dolgozata, kiváló tulajdonságai elismerésül dicsőre elismerésben részesült.

Figyelmre méltó jelenség, hogy az egyes járáskörök közgyűlésein több tartalmás, praktikus előadásokat tartottak a legaktualisabb kérdésekről. Pusztai József, mártónvasári igazgató-tanító a napidíjak felvételeinek könnyítésére beadott indítványára, határoztaiba ment, hogy ezertul nov. 1-éig kell rendezni a díjak felvételét.

Az állami tanítóknak 136 koronát utalványoz ki a miniszter. Az egyesület felir. aziránt, hogy e csekély összeg emeltessék fel.

Súlyom Lajos pénztárnok jelentése szerint a kezelési alap vagyona 2099 kor. 20 fill., a segélyalap 1395 kor. 68 fill. A segélyalap jövő évre előirányzott költségvetése 15085 kor. 50 fill.

Szirbek József elnök indítványára egyhangulag elhatározták, hogy a tanítók házában még egy alapítványi helyet létesítsenek. Erre van már 2202 k. 18 f. tőke. A tőke gyarapodására a segélyalap fel nem használt évenkénti kamatait fogják csatolni.

Csiphés Gyula könyvtáros jelentése szerint 1205 kötetből álló könyvtára van az egyesületnek. A forgalmi szám hihetetlenül kevés, 28 volt.

A hozzászólások után Párkányi Aranka, székesfehérvári tanítónő olvasott fel a „Gyógy-pedagógia”-ról. A saját tapasztalatokon felépült, gondosan kidolgozott felolvasást nagy tetszéssel fogadták.

Este 8 órakor kedélyes bankett volt a Fekete Sasban, amelyen felköszöntő mondották Szirbek József a tanfelügyelőre, Schaller Flóris tanfelügyelő a tanítói karra, Lanzeritsch Antal a hölgyekre és Rónai Elemérre, a pályanyertes mű szerzőjére, Ketskés Elek a tanítónékre. A kedélyes est táncal fejeződött be.

A ma d. e. 9 órakor folytatott közgyűlés elsősorban a nyugdíjtörvény revíziójával foglalkozott. Az egyesület szorgalmattal fogja, hogy a tanítói eskü tetétele után azonnali életbe lépjen a nyugdíj hatálya, a tanító özvegye 50% nyugdíjban részesüljön, 1-5 év szolgálat után munkáértelenség esetén 1 évi fletés folyósítsassék, 5-10 évi szolgálat után pedig a fizetés 25% a adassék nyugdíjkepen.

A tanítók országos bizottsága szövetségge alakul át, azon fáradozik az egyesület, hogy a ta-

son szobájába, ahol az ő saját puha ágába fektették a lelkész unósulására. A lelkész és a gyermek egyedül maradtak. A kis leány az első szent áldozást vette fel; a lelkész nem ment el ágya mellől.

— Atyám — mondta a gyermek — azért tettem, mert azt gondoltam, ha megmentem az életét, lsten megbocsátja mindazt, amit ellene véttem és hogy olyan durva voltam a minap ön iránt; aztán meg nagyobb szükség is van önre, mint önreám, értem ugy sem kár.

— Kedves Minnie! — mosolygott a lelkész. A gyermek sokat szenvedett, de amennyire csak tehette, visszafajította fájdalomkifakadásait, Thompson asszony hangosan sopánkodyva és siránkodyva, de szívében minden szeretet nélkül a kis halokló iránt, megtette a lelkész utasításait v leányka szenvedéseinek csillapítására. Minnie, hacsak egy kissé könnyebben érezte magát, lsten-hez fohászodott, imádkozott. Az éj leszállt, sötét volt. A szobában csak a szentelt gyertya világított, fényt a halokló gyermek vértelen arcára vetve.

— Oh, milyen szép minden körülöttem, atyám! — mormogta Minnie halkán. — Nemsokára följön a nap. Nem hajnalodik még?

— Nemsokára: ott leszesz gyermekem, ahol a nap sohásem megy le.

A gyermek lehunyta szemét és az öreg lelkész leterdelt az ágy előtt és fölébe hajolva, gyöngéden suttogetta: Oh ártatlan virágszáll, kit lsten a maga számára kiválasztott, emlékezz meg róla, ha színe elé jössz.

Szeme felnyitott, de csak egy pill. anatra; és gyönyörű fekete mélységből hálással tekintett a lelkészre. Még hallotta szavait. És aztán: hosszú szempillái mozdulatlanul feküdtek az ártatlan gyermek arcán.

Angol után: G. M.

térdei felmondták a szolgálatot. A távolság a leány és a bika között mind csekélyebb lett. Csak nem állhat itten és nem nézheti v: szegül, mint gázolja el a bika szeme látára a kis leányt. Mit tegyen, hogyan segítsen rajta? Elkezdett kiabálni! A hangja még elég erős és acélos volt. Egy munkás szaladt a rét másik oldaláról feléje, meglátta Minniét és meg akarta őt menteni.

Vajjon idejében oda ér-e? A lelkész le nem tudta venni szemét a borzalmas futtatásról; lába a földbe gyökerezett. A bika. már csak egy ől nyire volt a gyermekről. Hő fohászt küldött ég felé! Szent lsten, a bika a levegőbe dobta a kis leányt! Oh mily irtoztos halál! Az állat vadul dulta sarváral és patával a gyepet. De nem, a kis leány úgyesen a bika sarvára dobta a piros golyocsot, az röpült fel a levegőbe, ő maga eszeveszettül tovább fuott a magas fűben. A földmives is már a bikához ért; még néhány ől és Minnie a kerítéshez ér és meg lesz mentve.

De a megvadult állat azalatt megszabadult a piros golyocsától és dühösen a futó gyerek után vette magát. A másik pillanatban már rettentetes sarvain volt. hosszú barna haja lelógott a levegőben. Kelly atyának az ifju martyrok jutottak eszébe a kereszténység első korszakából. Képtelen volt neki segíteni, semmit sem tehetett érte, csak a földmivesnek rimázkodott, hogy mentse meg a gyermeket. Az ember felkapta a vasvillát és nekifutott a vadállatnak, mely ledobta Minniét a földre. Szerencsére a kerítésen tul esett, ugy, hogy megszabadult a bika további támadásától. A földmives azalatt megzabolázta az állatot és ügyes kézzel lerántotta a földre. Kelly atya megkerülte a kerítést és a kapun át bement az udvarra, ahol Minnie, mint egy sebzett madárka feküdt a gyepen. Arca halotthalvány volt, ruháját elborította a vér. Fekete szem mint két csillag ragyogott a lelkész látára. Most ájtott a paraszt is a kerítésen és gyöngéden felvéve karjaiba a gyermeket a pap kíséretében bevitte Mrs. Thomp-

son szobájába, ahol az ő saját puha ágába fektették a lelkész unósulására. A lelkész és a gyermek egyedül maradtak. A kis leány az első szent áldozást vette fel; a lelkész nem ment el ágya mellől.

— Atyám — mondta a gyermek — azért tettem, mert azt gondoltam, ha megmentem az életét, lsten megbocsátja mindazt, amit ellene véttem és hogy olyan durva voltam a minap ön iránt; aztán meg nagyobb szükség is van önre, mint önreám, értem ugy sem kár.

— Kedves Minnie! — mosolygott a lelkész. A gyermek sokat szenvedett, de amennyire csak tehette, visszafajította fájdalomkifakadásait, Thompson asszony hangosan sopánkodyva és siránkodyva, de szívében minden szeretet nélkül a kis halokló iránt, megtette a lelkész utasításait v leányka szenvedéseinek csillapítására. Minnie, hacsak egy kissé könnyebben érezte magát, lsten-hez fohászodott, imádkozott. Az éj leszállt, sötét volt. A szobában csak a szentelt gyertya világított, fényt a halokló gyermek vértelen arcára vetve.

— Oh, milyen szép minden körülöttem, atyám! — mormogta Minnie halkán. — Nemsokára följön a nap. Nem hajnalodik még?

— Nemsokára: ott leszesz gyermekem, ahol a nap sohásem megy le.

A gyermek lehunyta szemét és az öreg lelkész leterdelt az ágy előtt és fölébe hajolva, gyöngéden suttogetta: Oh ártatlan virágszáll, kit lsten a maga számára kiválasztott, emlékezz meg róla, ha színe elé jössz.

Szeme felnyitott, de csak egy pill. anatra; és gyönyörű fekete mélységből hálással tekintett a lelkészre. Még hallotta szavait. És aztán: hosszú szempillái mozdulatlanul feküdtek az ártatlan gyermek arcán.

Angol után: G. M.

van, harmadfél évvel ezelőtt rávette az akkor még izenhet éves Hoffmann Juliskát, hogy költözzék hozzá s éljen vele közös háztartásban. Megígérte neki, hogy ha majd elválnak a feleségétől, őt fogja elvinni. Hogy ígérete komoly volt, azzal bizonyította be, hogy Újpesten egy házat vett a leánynak. Újvári Béla ezután a fővárosban költözött gyermekeivel és Hoffmann Juliskával. Ez utóbbi nemsokára megbetegedett s a kórházba került, a hol veszedelmes műtétet állott ki. A kórházat 1908. év karácsony táján hagyta el s egyideig Dunapentelén tartózkodott, majd a fővárosba jött s itt Beregi Pálnénál lakott az Aggteleki-utcában. Az 1907. év elején Újvári Béla és Hoffmann Juliska megismerkedett Erdői Béla postatiszttal, a ki megtudva, hogy a leányt Újvári nem veheti nőül, megkérte Hoffmann Juliska kezét. Újvári ez időtől fogva féltékenységgel üldözte a leányt s több ízben hangoztatta, hogy úgy Hoffmann Juliskát, mint Erdői Bélát elpusztítja. Ez a fenyegetés idegbajossá tette a szerencsétlen leányt, a ki ezután már kíséret nélkül nem is mert kimenni az utcára, mert félt Újvári fenyegetésétől. Ez év május ötödikén Újvári fölkereste a leányt lakásán s itt ismét fenyegette, hogy életével lakol, ha nem tér hozzá vissza. A leány elutasította. Erre Újvári rástútozta a revolverét s a boldogtalan teremést agyonlőtte. Az esküdtörzs több mint husz tanút hallgatott ki ebben a bűnügyben. A vádlott azzal védekezett, hogy annyira izgatott volt, hogy nem tudta, mit csinált. Az esküdtörzs az esküdtek verdiktje alapján fölmentő ítéletet hozott, a mely jogerőre emelkedett.

— A vasárnapi munkaszünet kiterjedése a postán. Kossuth Ferenc kereskedelmi miniszter legújabb intézkedésével a postán az eddig megállapított vasárnapi korlátolt felvételi szolgálati időt október 1-től kezdve a naptárban piros betűvel jelzett összes ünnepnapokra kiterjesztette. Nagyobb kincstári hivatalokban, hol a helyi méltánylát érdemlő körülmények ezt igazolták teszik, az igazgatóság elrendelheti, hogy a különben munkaszünetes ünnepnap délutánjának bizonyos meghatározott órájában az ajánlott levelek felvétessének.

VARRÓ ISKOLA. Intelligens leánykák részére felsőruha és fehérnemű varrás kitanítására. f. évi november 1-én Sütő-utca 16. sz. a. varró iskolát nyitok. Tandíj havonta 10 korona. Megjegyzendő, hogy a tanulók kizárólag saját részükre varrnak ruhát, melynek kitünő szabása biztosított. Egy szegényebb sorsú leányka ingyenes oktatásban részesül. **EINBECK IDA.**

— **Elgázolt leányka.** Patz Mihály sóskuti gázda 14 éves leánykája a tehénetet őrizte a bányák közelében fekvő réten. Legeltetés közben az egyik tehén felkapaszkodott a töltésre és így az a veszély fenyegette, hogy a közelgő vonat eldől. A leányka nagyon megijedt, mikor a mozdony fűtyölését meghallotta. Fölszaladt a töltésre és le akarta hajtani a tehenet. Az eszeveszett állat azonban nem hajlott a kisleány szavára, hanem végigszaladt a sínek között. Szegény leány kétségbeesésében nem gondolt arra, hogy maga is veszélyben forog, lizte-hajtotta a makacs tehenet. A vonat odaért, elütötte a leányt és keresztülment a jobb karján, amelyet a kerekék többi lemetszettek. A vonatvezető ugyan erősen fékezett, de a szerencsétlenséget megakadályozni nem tudta. A kisleányt Budapestre szállították a kórházba.

— **Betörés az Öreghegyen.** Kedden virradóra eddig még ismeretlen tettesek feltörték Horváth Mihály vendéglős öreghegyi pincéjét. A betörők úgy hatoltak a pincébe, hogy az ablakot tokkal együtt kiszédték, a pinceajtáját pedig felszedték. Elvittek 2 poharat, 1 lopót, 1 kőkorsót és 50 liter ubjort. A pincében háromféle nyomot talált a rendőrség, amelyből megállapították, hogy egy csizmás, egy cipős és egy mezitlábos férfi járt ott. Keresik őket.

— **Ridikültolvaj.** Novák Ferenc nagykanizsai csaposlegény. A rendőrségnél elszállásolt ifiúnak úgy látszik, nem ez az eset volt az első kísérlete. Wachtler Lenke takarítónő ugyanis, az

ujságokból értesülvén a tolvaj letartóztatásáról, a rendőrségen jelentkezett és elmondotta, hogy a legény (akit a szembesítéskor fel is ismert) e hó 4-én meg őt lopta meg hasonló módon. Utána sonfordált és kikapta kezéből a ridikült, amelyben néhány korona, egy olvasó és egy Szent Antal szobor volt. A vakmerő tolvaj azonban erre nem akar emlékezni.

Szerkesztői üzenetek.

M—a. Kalocsa. Csak készítsd el nyugodtan. Inkább várok.

„BIZTOSÍTÁSI ÉVKÖNYV“ 5 kor.
Kapható díszkötésben 400 oldal.

Új munkatárs az ügynőkök részére.

Jó üzleti eredményeket az életbiztosítás terén csak úgy érhetünk el, ha az összes versenytársaságok díjtételeit és feltételeit alaposan ismerjük.

Ez könnyen elérhető, ha megrendeljük Nádás Nándor „Biztosítási utmutató“ című munkáját, mely kiadásunkban rövidesen megjelenik.

Ez kiválóan alkalmas és pontos magyar szakmunka lesz, mely az összes intézetek legújabb megváltozott díjtételeit és feltételeit könnyen kezelhető összehasonlításokban fogja tartalmazni és bemutatni.

Szakembereknek nélkülözhetetlen!

Ára zsebkönyv alakban 1 kor. 30 fillér.

Megrendelhető a

„Biztosítási és Közgazdasági Lapok“-nál

Budapest. VI. ker., Vörösmarty-utca 43. sz.

A lap előfizetése 1 évre 3 korona.

Deutsch Manó és Fia

Cégtulajdonos: DEÁK DÁVID

NAGY DIVATÁRUHÁZA.

ALAPITTATOTT 1843.

Emeleti helyiségeiben külön

szőnyeg-, függöny- és butorszövet-

osztályt rendeztek be, ahol különösen

szőnyegekben

óriási választék van, a legolcsóbbtól kezdve a valódi perzsa szőnyegig.

„SANITOR“
a legjobb önműködő fertőtlenítő, szagtalanító, légtisztító
áryékszekék, vizeldék stb. számára.
Az összes kulturállomokban szabadalmazva.
Ezen új amerikai találmány hivatva van az oly sok házban, nyilvános illemhelyeken, vasutaknál, vasuti kocsikban, iskolákban, vendéglőkben, kávéházakban stb. előforduló viszasságoknak olcsó és biztos módon elejét venni. — Beszerzési forrás:
SCHÖN RUDOLF Székesfehérvár, József-utca 15.
Telefon 153.

SCHMÖLTZ LASZLÓ

CIM, CIMER, SZOBAFESTŐ és MÁZOLÓ
SZÉKESFEHÉRVÁR, VÁSÁRTÉR 17. SZÁM.

Elvállal minden e szakmába vágó munkát a legnagyobb igényeknek megfelelőleg, szolid árak mellett.

Ugyanott egy jó házból való fiu tanulónak felvétetik.

Nyomatott az Egyházmegyei Könyvnyomdában, Székesfehérvárott.